

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

De quinto impedimento, nempe de vana de diuina benignitate confidentia.
Ca. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS 15
sebitur, at in rebus spiritualibus maximo-
pere est detestanda, vt quæ plurimū incō-
modare possit homini, eiq; diuinam grati-
am aut iam donatam adimere, aut dooan-
dam præpedire. Hoc autem morbo labo-
rantes ita compellat in Apocalypsi Domini ^{Apo. 3. 6.}
Dicit: diuersum et locupletatus, et nul- ^{Gal. 6. 20.}
lius egeo: & nescis quia tu es miser & mise-
rabilis & pauper & cæcus & nudus. De eis-
dem dicit & Paulus. Si quis existimat se ali-
quid esse quum nihil sit, ipse se seducit.
Quam turpiter desipit quisquis ille est, qui
de bonis sibi coelitus datis cristas attollit,
atq; in eis acquiescit: quum proflus igno-
ret ad quem sit tandem finē peruenturus, et
an diuino munere non sit destituendus: ni-
hil enim non incertum est in hoc sæculo.
Quod si is sciret quam exiguum sit quicquid
illud est quod habet, & quam facile possit
eius facere iacturam, haud dubie circumspe-
ctius thesauro suo & cumulando simul &
seruando inuigilaret.

De quinto impedimento, nempe de vana de diuina
benignitate confidentia. Ca. 8.

EST & aliud in spirituali profectu im-
pedimentum, quam vanam in Deum
cōfidentiam dicere possumus, qua ple-
riq;

riq; præsertim hac tēpestate miserè sibi im-
ponunt, plus æquò de immensa misericor-
dia, deq; inscrutabili benignitate Dei sibi
blandientes, tanquam nō idem et iustus sit,
sicuti misericors. Cotidiana cōmissa leuia
ducunt, imo ne de atrocioribus quidē ma-
gnopere discruciantur: inquit enim tan-
tam esse Dei clementiam, vt solo suspirio
primaq; statim pœnitidine remittātur pec-
cata. Alij item, Christus inquit nostri cau-
sa hominem assumpsit, nostri gratia pepen-
dit, nostra ipse facinora in sua cruce gesta-
uit. Quin & scripturarum norunt loca ad-
ducere, quæ declarent inscrutabilem Dei
misericordiam, & in quibus deprecetur
& attollatur constans in Deum fiducia: ve-
rum si pari diligentia ea perscrutarentur lo-
ca, quæ seueram Dei iustitiam commemo-
rant, quæ nos ad salutarem hortantur timo-
rem, fortasse non pauciora offenderent lo-
ca de iustitia quam de dei misericordia.

Nam sicuti sacri scriptores ex arcanarum
scripturarum collatione manifestant, deus
ipse nusquam misericors est absq; aut con-
tra iustitiam, nec rursus vsquam iustus citra
misericordiam. Indicat hoc propheta Da-
uid dum multis in locis hæc duo coniun-
git: nunc inquit, Diligit Dominus mise-
ricordiam

Psa. 32. 24.

Psa. 100.

Eccl. 16. b.

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS 16
ricordiam & iudicium: nunc vniuersæ viæ
Domini misericordia & veritas: nunc, Mi-
sericordiam & iudicium cantabo tibi do-
mine. Similiter & sapiens, Misericordia in-
quit & ira cum illo est. Multum itaque hal-
lucinantur qui alteram modo spectant par-
tem, neglecta altera. Proinde vterque pes ^{Similes}
domini exemplo Magdalens tergendus &
lacrymis irrigandus est ei, qui certam con-
sequi velit admissorum condonationem: et
qui recta velit pergere in via Domini, per
fiduciam atq; timorem non tam misericor-
diam quam iustitiam contempletur neces-
se est. Nam quemadmodum per bonam ca- ^{Simile.}
lidi & frigidi temperaturam sanitas con-
servatur corporis, ita vt quoties alterū aut
remissius est aut vehemētius quam natura
postulat eum hominem in morbum aut in
mortem incidere necesse sit, ita et per spem
diuino timore aptè temperatam bonā ani-
mæ tuemur valetudinem. Nam timor si sit
immodicus mœstitudinem, desperationē,
aut pusillanimitatem pariet: rursus spes, ni-
si sit metu & observatione diuinorum man-
datorum condita generabit temeritatem,
vanam confidentiam, leuitatem & cætera.

Sunt enim impij, inquit sapiens, qui ^{Eccl. 3. c.}
ita sunt, quasi iustorum facta habeant:
sed

Eccle. 5. b.

sed & hoc vanissimum iudico. Rursus idē alias, De propitiato inquit peccato noli esse sine metu: neq; adicias peccatum: & ne dicas: misratio Domini magna est: multitudinis peccatorum meorum miserebitur: misericordia enim & ira cito ab illo proximant. Quapropter quotquot fuere homines sancti quantumuis sancti nomina, siue etiam miraculorum gloria, aut diuinis reuelationibus celebres, nunquam non sibi soliti metuebant de vltimo illo fine, deq; occultissima inscrutabilis illius iudicij seueritate. Quinam igitur sit vt nos ignaui, tam dormiamus in vtramuis aurem ociose, qui tot modis illis sumus inferiores: & ob quorum oculos merito semper illud Ecclesiastæ obuersari debet: Nescit homo vtrum amore an odio dignus sit: sed omnia in futuro seruatur incerta. Alias quoq; & hoc dicit: Est via quæ videtur homini iusta: nouissima autem eius deducunt ad mortem, hoc est in gehennam. Proinde quisquis in virtutibus progredi foeliciter desiderat, ab hac securitate sibi caueat oportet. Nemo facilius superatur, quàm qui timoris & sollicitudinis expers est. Atq; ob hoc frequentissimè admonemur tam per Christū quàm per Apostolos ne vnquam excubias agere cessemus

Ies. a.

Pro. 4. b.

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS is
cessemus propterea quòd hosteis habeamus
semper excubantes semperq; obseruantes,
vt nos fallant captiuentq; quū nihil tale me
tuimus. In cuius rei figurā scriptū est, quod Iud. 7. 9. 10.
in Iudicum Israeliticorum volumine de Ge
deone legimus, qui hostiū suorū fuisse ex-
ercitum cōmemoratur, quum securos se ex
istimarent, nihilq; aduersi sibi arbitrarentur
imminere.

De impedimento. 7. nempē scedia. Cap. 9.

Sunt præterea nonnulli, qui quidem nō
omnino expertes sunt solitudinis & ti-
moris, verū feruēt illo carēt corrigendę
vitæ desiderio, & tā agunt remissē qua-
si prorsus timoris & solitudinis expertes:
qui sanè torpor seu ignauia non mediocre
præstat vitæ virtutum impedimentum. Cō-
parātur autem istiusmodi homines limacę, Simile.
quę non modo tardi est ingressus, verū &
vbique turpe relinquit sui gressus vestigium:
ita & isti tam sunt in omnibus rebus ignaui
ac tardi, vt nullum sit illorum opus, quod
non relinquunt imperfectione veluti iner-
tiæ suę vestigio deforme. Neq; vero lucrū Simile.
isti faciunt, sed iacturam potius. Imitantur
autem ignauos illos operarios, qui ne illud
quidem lucrantur quod ipsorum sufficiat
cotidiano victui, sed quicquid illud est pre-

C mī la-